

VENDIM
Nr. 21, datë 16.4.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 10.3.2015 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 6 Akti, që i përket:

KËRKUES: Halit Hoxha, Xhevdet Hoxha, Zija Hoxha, Razije Hoxha

SUBJEKT I INTERESUAR: shoqëria “Filanto Albania” sh.p.k., përfaqësuar nga avokat Artan Hajdari dhe Envi Hicka, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 10-2012-219 (132), datë 8.2.2012, i Gjykatës së Apelit Durrës dhe nr. 00-2012-2437, datë 22.11.2012, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi).

BAZA LIGJORE: Nenet 31, 32, 42/2, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6/1/3/b/c i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); neni 1, protokoll i shtojcë nr. 1 i Konventës; nenet 28, 29, 30, 39, 42 e vijues të ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Vladimir Kristo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuësve, që janë shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Në datë 22.12.1994 ndërmjet shtetasit Fadil Hoxha, trashëgimlënës i kërkuësve, në cilësinë e shitësit, dhe subjektit të interesuar, shoqëria “Qendra e Përpunimit të Lëkurëve Shijak” sh.p.k., sot e regjistruar me emërtimin “Filanto Albania” sh.p.k., në cilësinë e blerësit, është nënshkruar një kontratë shitblerje nr. 2093 Rep., nr.1391 Kol., për pronën me sipërfaqe 15.500 m², tokë arë, e ndodhur në komunën Xhafzotaj, qarku Durrës.

2. Prona në fjalë e ka origjinën nga procesi i ndarjes së tokës sipas ligjit nr. 7501, datë 19.7.1991, “Për tokën”, çka rezulton e provuar me aktin e marrjes së tokës në pronësi nr. 41, datë 21.2.1994. Shitësi, shtetasi Fadil Hoxha, në atë kohë ishte kryetar i familjes bujqësore.

3. Në momentin e shitjes sipërfaqja në fjalë i është dorëzuar subjektit të interesuar. Ky i fundit mbi këtë pronë ka ndërtuar një fabrikë për prodhimin e këpucëve, në të cilën vazhdon aktivitetin e tij të prodhimit. Objekti është ndërtuar me leje ndërtimi, sipas procedurave përkatëse të përcaktuara në ligj, pasi është bërë më parë ndryshimi i destinacionit nga tokë bujqësore në tokë truall (me vendimet nr. 3, datë 13.4.1994 të KRRT-së Durrës dhe nr. 19, datë 10.6.1994 të KRRTRSH-së).

4. Subjekti i interesuar nuk ka mundur ta regjistrojë pronën në Zyrën Vendore të Regjistrimit të

Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP) Durrës në momentin e lidhjes së kontratës. ZVRPP-ja Durrës ka refuzuar të bëjë regjistrimin, për shkak se toka objekt gjykimi ka qenë pronë e të gjithë familjes bujqësore dhe jo vetëm e shitësit dhe si pasojë kontrata e shitblerjes nuk mund të regjistrohet, pasi nuk është e nënshkruar nga të gjithë anëtarët e familjes bujqësore.

5. Në këto kushte, subjekti i interesuar, shoqëria “Filanto Albania” sh.p.k., i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës me kërkesëpadi me objekt detyrimin e kërkuësve, trashëgimtarë ligjorë të zotit Fadil Hoxha, për ta njohur pronar të sipërfaqes prej 15.500 m² nëpërmjet fitimit të pronësisë me parashkrim fitues, sipas nenit 168 të Kodit Civil (KC).

6. Gjatë shqyrtimit gjyqësor është paraqitur nga kërkuësit kundërpadi me objekt lirimin dhe dorëzimin e sipërfaqes prej 15.200 m², tokë arë, për shkak se kontrata e shitblerjes së tokës ka qenë në kundërshtim me ligjin.

7. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. 11-2010-5149 (2932), datë 11.11.2010, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë dhe kundërpadisë si të pabazuara në ligj dhe në prova.

8. Gjykata e Apelit Durrës, mbi ankimin e palëve ndërgjyqëse, me vendimin nr. 10-2012-219 (132), datë 8.2.2012, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të shkallës së parë lidhur me rrëzimin e kundërpadisë dhe ndryshimin e këtij vendimi për sa i përket disponimit mbi objektin e padisë, duke pranuar kërkesëpadinë e subjektit të interesuar. Gjykata e apelit arsyeton se kontrata e shitblerjes është kryer pas ndryshimit të destinacionit të pronës nga tokë bujqësore në tokë truall dhe si e tillë kjo kontratë nuk është e ndaluar nga ligji dhe nuk është pengesë për fitimin me parashkrim fitues.

9. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, fillimisht, me vendimin nr. 136, datë 13.4.2012, ka vendosur pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 11-2010-5149 (2932), datë 11.11.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës, ndryshuar pjesërisht nga gjykata e apelit. Ndërsa me vendimin nr. 00-2014-2437, datë 22.11.2012, në dhomë këshillimi, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuësve, me arsyetimin se nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 472 i Kodit të Procedurës Civile (KPC).

II

10. **Kërkuësit** i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (në vijim “Gjykata”), duke pretenduar shfuqizimin e vendimeve objekt kërkesë. Ata kanë parashtruar në mënyrë të përmbledhur se:

10.1. Është cenuar parimi i arsytimit të vendimit gjyqësor, sepse vendimi i gjykatës së apelit përmban kundërrëthje dhe nuk ka bërë analizën e plotë të provave.

10.2. Është cenuar parimi i barazisë së armëve, pasi gjykata e apelit nuk u ka dhënë përgjigje provave të kërkuësve.

10.3. Është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë përcaktuar mënyrën se si të paditurit kanë humbur të drejtën e pronësisë.

10.4. Është cenuar e drejta për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar nga Gjykata e Lartë. Kjo e fundit edhe pse në prani të shkaqeve të parashikuara në nenin 472 të KPC-së nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura dhe në dhomë këshillimi ka vendosur mospranimin e rekursit.

11. *Subjekti i interesuar*, shoqëria “Filanto Albania” sh.p.k., ka prapësuar në mënyrë të përmbledhur se:

11.1 Kërkuësit nuk legjitimohen për t’ju drejtuar Gjykatës për pretendimin se gjykata e apelit nuk u ka dhënë përgjigje të gjitha pretendimeve të tyre, pasi nuk kanë ezauruar të gjitha mjetet e njohura nga ligji për riparimin e shkeljes.

11.2 Vendimi i gjykatës së apelit plotëson të gjitha kriteret, në kuptim të standardit kushtetues të arsytimit të vendimit gjyqësor, pasi në pjesën që ka ndryshuar vendimin e shkallës së parë ka argumentuar mbi elementet që çuan gjykatën në marrjen e një vendimi të kundërt.

11.3 Bazuar në jurisprudencën e Gjykatës nuk është detyrë e saj të analizojë provat dhe faktet ku

mbështeten gjykatat e juridiksionit të zakonshëm për zgjidhjen e çështjes në themel, prandaj pretendimi i kërkuësve për vlerësim të provave në gjykatën e apelit është i pabazuar.

11.4 Vendimi i Gjykatës së Lartë përmbush standardet e elaboruara nga jurisprudenca kushtetuese dhe ajo e GJEDNJ-së për arsyetimin e vendimeve në dhomë këshillimi.

11.5 Gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë cenuar të drejtën e pronësisë, pasi ato kanë arsyetuar, në zbatim të normave të së drejtës private, mbi mënyrën e fitimit të pronësisë nga njëra prej palëve ndërgjyqëse.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuësit

12. Subjekti i interesuar ka prapësuar se kërkuësit nuk legjitimohen për t'ju drejtuar Gjykatës për pretendimin se gjykata e apelit nuk u ka dhënë përgjigje të gjitha pretendimeve të tyre, pasi nuk kanë ezauruar të gjitha mjetet e njohura nga ligji për riparimin e shkeljes. Sipas subjektit të interesuar, dispozitat e KPC-së ofrojnë mundësi procedurale efektive për riparimin e kësaj shkeljeje. Nëse gjykata në vendimin e saj nuk u ka dhënë zgjidhje të gjitha pretendimeve të ngritura nga palët, kërkuësi mund ta realizojë të drejtën e tij duke kërkuar plotësimin e vendimit sipas nenit 313 të KPC-së. Ndërsa në rastet kur vendimi është i errët, kontradiktor, alogjik, palët mund të eliminojnë paqartësitë duke kërkuar interpretimin e vendimit sipas nenit 314 të KPC-së. Ky mjet është më efektiv sesa rekursi, pasi Gjykatës së Lartë do t'i duhej të sqaronte dhe argumentonte se çfarë ka dashur të thotë gjykata më e ulët.

13. Në kundërshtim nga sa prapëson subjekti i interesuar, Gjikata vlerëson se kërkuësit i kanë ezauruar mjetet për riparimin e shkeljes së pretenduar. Përderisa rekursi në Gjykatën e Lartë mund të kryhet edhe për shkaqet e pretenduara nga kërkuësit, zgjedhja ndërmjet mjeteve të ofruara nga ligjvënësi u përket kërkuësve. Gjithashtu, Gjikata çmon se në prani të disa shkaqeve për të kundërshtuar vendimin e gjykatës së apelit, zgjedhja e një mjeti që i përfshin ato të gjitha, është më efektive se zgjedhja e mjeteve të veçanta për secilin pretendim.

14. Për sa më lart, Gjikata çmon se ky pretendim i subjektit të interesuar nuk është i bazuar dhe se kërkuësit legjitimohen për t'ju drejtuar Gjykatës.

B. Për pretendimin për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor në gjykatën e apelit

15. Kërkuësit, për gjykimin e zhvilluar në gjykatën e apelit, pretendojnë se u janë cenuar disa të drejta lidhur me procesin e rregullt ligjor, si e drejta për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, si dhe e drejta për të marrë një përgjigje përfundimtare prej gjykatës, që sipas tyre lidhet me respektimin e parimit të barazisë së armëve.

16. Subjekti i interesuar lidhur me këtë pretendim prapëson se gjykata e apelit i ka përmbushur të gjitha kriteret e standardit kushtetues të arsyetimit të vendimit, pasi në pjesën që lë në fuqi vendimin e shkallës së parë, në linjë me jurisprudencën e GJEDNJ-së (*shih vendimin Hirvisaari kundër Finlandës, nr. 49684, datë 25.12.2001*), i është referuar dhe ka miratuar arsyetimin e bërë nga gjykata e shkallës së parë, ndërsa në pjesën që ka ndryshuar këtë vendim ka arsyetuar mbi elementet që e kanë çuar në marrjen e vendimit. Gjithashtu, ai prapëson se Gjikata nuk ka si detyrë të analizojë provat dhe faktet ku mbështeten gjykatat e juridiksionit të zakonshëm për zgjidhjen e çështjes në themel, prandaj pretendimi i kërkuësve për vlerësim të provave në gjykatën e apelit është i pabazuar.

17. Gjikata ka tashmë jurisprudencë të konsoliduar për parimet të cilat pretendohen nga kërkuësit se janë cenuar. Për të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, Gjikata është shprehur se ajo përfshihet në kuadrin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga nenet 42, 142/1 të Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç

kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimet nr. 8, datë 28.2.2012; nr. 8, datë 16.3.2011; nr. 25, datë 10.6.2011 dhe nr. 38, datë 30.12.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata, po ashtu, ka theksuar se vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave, si dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes (*shih vendimet nr. 8, datë 16.3.2011; nr. 23, datë 4.11.2008; nr. 11, datë 2.4.2008 dhe nr. 7, datë 9.3.2009 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës (*shih vendimet nr. 20, datë 13.4.2012 dhe nr. 38, datë 30.12.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjithsesi, Gjykata e ka vlerësuar zbatimin e këtij parimi rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Ajo ka verifikuar nëse vendimi i kundërshtuar është logjik, ka kundërthënë, përmban referenca në ligjin e zbatueshëm dhe nëse respekton të gjitha elementet e sipërpërmendur. Detyrimi i gjykatave për të respektuar këtë standard ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete e natyrës së vendimit, dhe masa e arsyetimit varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimin nr. 25, datë 10.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Ky detyrim nuk mund të interpretohet sikur kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palës ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 23, datë 4.11.2008 dhe nr. 35, datë 25.7.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Për sa i përket së drejtës së aksesit, Gjykata ka vlerësuar se administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. E drejta për t'iu drejtuar gjykatës është një nga aspektet e së drejtës për gjykim, e sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës. Aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal. Mohimi i së drejtës për t'iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj për pretendimet e ngritura, përbën cenim të së drejtës themelore për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 4, datë 23.2.2011; nr. 14, datë 3.6.2009 dhe nr. 7 datë 11.3.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Për parimin e barazisë së armëve në gjykim, Gjykata është shprehur se ai është një parim i cili është pjesë e domosdoshme si e procesit penal, ashtu edhe atij civil. Edhe ky parim, ndonëse zhvillohet më shumë nga doktrina dhe jurisprudenca në fushën penale, ku ky i fundit është pjesë e së drejtës së mbrojtjes të garantuar nga neni 31 i Kushtetutës, është përsëri i zbatueshëm në procesin civil, pasi ky proces duhet të garantojë barazi substanciale të palëve nëpërmjet një kontradiktoriteti efektiv midis tyre (*shih vendimin nr. 34, datë 25.7.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se gjykata e apelit u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuësve, dhe ia ka nënshtruar ato debatit gjyqësor dhe se vendimi i gjykatës përmbush elementet që burojnë nga KPC-ja dhe jurisprudenca e kësaj Gjykate për arsyetimin e vendimit. Gjithashtu, Gjykata konstaton se pavarësisht se kërkuësit pretendojnë cenimin e parimeve të lartpërmendura, ata nuk kanë përcaktuar konkretisht se ku konsistojnë këto shkelje. Në thelb, ajo që kërkuësit parashtrojnë ka të bëjë me mënyrën e fitimit të pronësisë së sipërfaqes së tokës dhe zbatimin e institutit të parashkrimit fitues.

23. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur, në mënyrë të vazhdueshme se vlerësimi i fakteve dhe rrethanave të çështjes, si dhe interpretimi i ligjit janë kompetenca të gjykatave të sistemit gjyqësor, të cilat nuk mund të jenë objekt i gjykimit kushtetues. Gjykata ka në kompetencën e saj vlerësimin nëse gjykatat e sistemit gjyqësor kanë respektuar të drejtat e palëve në gjykim për një proces të rregullt ligjor dhe nëse ato u kanë dhënë kuptimin e duhur të drejtave kushtetuese që duhen respektuar në procesin e shqyrtimit të çështjes. Gjykata nuk mund të bëjë vlerësim të provave, interpretim të ligjit dhe as të përcaktojë mënyrën e zgjidhjes së çështjes, sepse këto të fundit hyjnë në

sferën e kompetencave të gjykatave të sistemit gjyqësor (*shih vendimin nr. 19, datë 2.4.2012; nr. 26, datë 15.12.2008; nr. 7, datë 27.4.2005 dhe nr. 106, datë 1.8.2001 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se vendimi i gjykatës së apelit nuk ka cenuar të drejtën e aksesit, parimin e arsytimit të vendimit dhe atë të barazisë së armëve. Prandaj pretendimet e lartpërmendura të kërkuessve për procesin e zhvilluar në atë gjykatë nuk janë të bazuara.

C. Për pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike

25. Kërkuessit parashtrojnë se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë përcaktuar mënyrën se si të paditurit kanë humbur të drejtën e pronësisë, çka, sipas tyre, ka pasqyruar cenimin e parimit të sigurisë juridike. Ndërsa subjekti i interesuar prapëson se gjykatat e faktit, në zbatim të normave të së drejtës private, kanë argumentuar për mënyrën e fitimit të pronësisë nga njëra prej palëve ndërgjyqëse.

26. Gjykata në lidhje me parimin e sigurisë juridike ka theksuar se ai nënkupton, ndërmjet të tjerash, garantimin e besueshmërisë së individit të shteti, institucionet e tij dhe tek aktet që ato nxjerrin. Ndërsa, në rastin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, siguria juridike nënkupton që, në rastet kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, vendimi i saj nuk duhet të vihet në dyshim. Pra, kur vendimi ka marrë formë të prerë ai është i detyrueshëm për palët, trashëgimtarët e tyre, për personat që tërheqin të drejta nga palët, për gjykatën që ka dhënë vendimin dhe për të gjitha gjykatat dhe institucionet e tjera. Asnjë gjykatë nuk mundet të gjykojë sërish të njëjtën padi kundrejt të njëjtave palë. Vendimi gjyqësor i formës së prerë, që përbën gjë të gjykuar, është shprehje dhe konkretizim i së drejtës mbi marrëdhënien juridike dhe ka qëllim t'i japë jo vetëm qartësi, por edhe siguri kësaj marrëdhënieje. (*shih vendimin nr. 23, datë 8.6.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Për sa më sipër, në rastin në shqyrtim, Gjykata vlerëson se përderisa pretendimi i kërkuessve për cenimin e parimit të sigurisë juridike nuk lidhet me ekzistencën e ndonjë vendimi të formës së prerë, ai (pretendimi) nuk është ngritur në nivel kushtetues. Gjykata gjithashtu çmon se edhe ky pretendim i kërkuessit në thelb ka të bëjë me mënyrën e fitimit të pronësisë, që, sikurse u tha më lart (*shih paragrafin 23*), nuk hyn në juridiksionin kushtetues.

D. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor nga vendimi i Gjykatës së Lartë

28. Gjykata, nën dritën e jurisprudencës së GJEDNJ-së, për zbatimin e standardit të arsytimit të vendimeve gjyqësore nga Gjykata e Lartë, të pretenduar nga kërkuessit, është shprehur se për vendimet e dhëna prej saj në dhomë këshillimi, mënyra e formulimit të pjesës arsyetuese të këtij vendimi, se "*rekursi nuk përmban shkaqe ligjore*", është e rregullt. Fakti se në këtë vendim nuk u jepet përgjigje e detajuar të gjitha pretendimeve të palëve, nuk do të thotë se ky vendim është i paarsyetuar, përderisa shkaqet e parashtruara në rekurs, të ngritura si shkaqe ligjore për prishjen e vendimit të gjykatës së apelit, nuk gjejnë mbështetje as në ligj dhe as në materialet e çështjes. Kur Gjykata e Lartë nuk pranon një rekurs për shkak se nuk është parashtruar baza ligjore e çështjes, kërkesat e nenit 6 të Konventës Evropiane e Drejtave të Njeriut mund të plotësohen me një arsyetim shumë të kufizuar (*shih vendimet nr. 17, datë 16.5.2011; nr. 26, datë 13.6.2011 dhe nr. 37, datë 19.9.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Gjithashtu, Gjykata për vendimet e dhëna nga Gjykata e Lartë në dhomë këshillimi dhe referuar natyrës së gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, ka theksuar se vetëm kur janë të pranishme pretendime që kanë të bëjnë me shkeljen e parimeve themelore të procesit gjyqësor, si dhe kur këto pretendime gjejnë pasqyrim në materialet e çështjes, atëherë vendimi i Kolegjit për mospranimin e rekursit vë në dyshim të drejtën për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 19, datë 19.7.2005 dhe nr. 22, datë 6.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Gjykata vëren se në çështjen në fjalë përmbajtja e shkaqeve të ngritura në rekurs nuk ka të bëjë me cenimin e parimeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, por me mënyrën e interpretimit të ligjit, konkretisht dispozitave që lidhen me institutin e parashkrimit fitues, që është kompetencë ekskluzive e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Gjykata e Lartë e ka shqyrtuar

rekursin dhe ka vendosur mospranimin për mungesë të shkaqeve të parashikuara nga neni 472 i KPC-së, duke ushtruar në këtë mënyrë funksionin e saj si gjykatë e ligjit.

31. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuarve janë të pabazuara dhe, për pasojë, kërkesa duhet të rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash¹

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Sokol Berberi, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Gani Dizdari

Anëtar kundër: Vladimir Kristo

¹ Gjyqtari V. Kristo votoi për shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë sipas qëndrimit të shprehur në mendimin paralel të vendimit nr. 37, datë 30.6.2014, të Gjykatës Kushtetuese lidhur me cenimin e standardit kushtetues të arsyetimit të vendimit të mospranimit të rekursit të Gjykatës së Lartë në prani të dy vendimeve diametralisht të kundërta të gjykatave të faktit.